

Η έναρξη των διαπραγματεύσεων για την ανάπτυξη του διατλαντικού εμπορίου (Εμμανουέλα Πετράκη, ΜΑ Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών Σπουδών)

/ [Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=162724>]

3.2 Η πορεία των Διαπραγματεύσεων

3.2.1 Η έναρξη

Στο πλαίσιο της εμπορικής σχέσης ΕΕ-ΗΠΑ, την περίοδο 2011-2013, μια υψηλού επιπέδου ομάδα εργασίας για την απασχόληση και την ανάπτυξη (High Level Working Group on Jobs and Growth HLWG) με επικεφαλής τον Επίτροπο Εμπορίου της ΕΕ και τον Εκπρόσωπο Εμπορίου των ΗΠΑ, εξέτασε τις πρωτοβουλίες που θα μπορούσαν να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα, την οικονομική ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας και διεθνών προτύπων στο διατλαντικό εμπόριο. Το έργο υποστηρίχθηκε από δύο δημόσιες διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερομένους.

Με βάση αυτή την ανάλυση, η HLWG αποφάνθηκε ότι ΗΠΑ και ΕΕ, σύμφωνα με τις αντίστοιχες εσωτερικές διαδικασίες, πρέπει να δρομολογήσουν διαπραγματεύσεις για μια συνολική, φιλόδοξη συμφωνία που θα περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα εμπορίου και επενδύσεων, συμπεριλαμβανομένων ρυθμιστικών θεμάτων.

Στις 14 Ιουνίου 2013, τα κράτη-μέλη έδωσαν την άδειά τους και σαφείς κατευθυντήριες γραμμές στην Επιτροπή για να ξεκινήσει συνομιλίες με τις ΗΠΑ. Ειδικότερα, τα κράτη ζήτησαν από την Επιτροπή να διασφαλίσει «ένα ισορροπημένο αποτέλεσμα μεταξύ κατάργησης δασμών και κατάργησης περιττών κανονιστικών εμποδίων στο εμπόριο». Οι Ευρωπαίοι, ιδιαιτέρως η Γερμανία, η Ιταλία, η Ολλανδία, η Σουηδία και το ΗΒ, επένδυσαν σημαντικό χρόνο στην προώθηση της συμφωνίας τόσο ως μέτρο οικονομικής ανάκαμψης όσο και ως στρατηγική πρωτοβουλία. Αν και η Γαλλία επέμεινε στην εξαίρεση του πολιτιστικού της τομέα, αυτό δεν επεκτάθηκε σε άλλους τομείς και τρεις γύροι διαπραγματεύσεων είχαν ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του 2013, χωρίς η διαμάχη για τις αποκαλύψεις του Edward Snowden σχετικά με την Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας των ΗΠΑ (National Security Agency NSA) να εκτροχιάσει τις συνομιλίες (European Commission, 2016).

Η Επιτροπή διαπραγματεύεται βάσει της εντολής που εκδόθηκε από το Συμβούλιο και έχει καθήκον να ενημερώνει το Κοινοβούλιο για την πορεία των συνομιλιών. Μόλις αυτές ολοκληρωθούν και το Συμβούλιο δώσει την έγκρισή του για την υπογραφή της συμφωνίας, απαιτείται και η συγκατάθεση του Κοινοβουλίου

προκειμένου να επικυρωθεί. Αν η TTIP λάβει τη μορφή «μικτής συμφωνίας» (δηλαδή καλύπτει τομείς αρμοδιοτήτων τόσο της ΕΕ όσο και των κρατών-μελών), τότε το τελικό κείμενο θα πρέπει να επικυρωθεί και από τα επιμέρους κράτη-μέλη σύμφωνα με τις εθνικές τους διαδικασίες. Έκβαση που μπορεί να αποδειχθεί περίπλοκη δεδομένων των διαφορετικών απόψεων των ευρωπαϊκών χωρών σχετικά με τη συμφωνία. Ο διάλογος διεξάγεται σε πολιτικό επίπεδο, μεταξύ της Επιτρόπου Εμπορίου Cecilia Malmström και του Εκπροσώπου Εμπορίου των ΗΠΑ Michael Froman, οι οποίοι συνεδριάζουν σε τακτά χρονικά διαστήματα (τουλάχιστον μία φορά κάθε 4-6 εβδομάδες).

Με σκοπό την εξασφάλιση της συγκατάθεσής του, η Επιτροπή διατηρεί τακτικό διάλογο με το Κοινοβούλιο. Τον Ιούλιο του 2015, ψήφισμα του Κοινοβουλίου ζήτησε περισσότερη διαφάνεια και πρόσβαση σε όλες τις προτάσεις, συμπεριλαμβανομένου του ενοποιημένου κειμένου. Επίσης, το ψήφισμα ενθάρρυνε τα κράτη-μέλη να εμπλέξουν τα εθνικά τους κοινοβούλια. Μάλιστα, το Κοινοβούλιο έχοντας επίγνωση της δυσaréσκειας της κοινής γνώμης για τη μυστικότητα των διαπραγματεύσεων, ζήτησε από τις ΗΠΑ να κάνουν παρόμοιες προσπάθειες. Οι ΗΠΑ ωστόσο, εξακολουθούν να θεωρούν την εμπιστευτικότητα των προτάσεων αδιαπραγμάτευτη στις εμπορικές συνομιλίες. Τελικά, το Δεκέμβριο του 2015, τα μέρη αποφάσισαν να επιτραπεί η πρόσβαση στα ενοποιημένα κείμενα σε όλους τους βουλευτές και τα μέλη των εθνικών κοινοβουλίων. Περαιτέρω ψήφισμα του Κοινοβουλίου στις 5 Ιουλίου 2016, εξέφρασε την ικανοποίησή του για την ενίσχυση του ανοικτού χαρακτήρα των διαπραγματεύσεων εκ μέρους της Επιτροπής. Παράλληλα αναγνώρισε ότι η κίνηση αυτή, ενίσχυσε τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, επιτρέποντας στο Κοινοβούλιο να ασκεί σε πιο ικανοποιητικό βαθμό τις υποχρεώσεις του στο πλαίσιο της ΚΕΠ (EPRS European Parliamentary Research Service, 2016).

(συνεχίζεται)